

Opismenismo li ih digitalno?

Kako naučiti decu da koriste digitalne alate? Mladi danas rastu s računarima, telefonima i tabletima, a opet ta njihova prirodna saznanja treba na odgovarajući način kanalisati i unaprediti. **Sve počinje u nižim razredima osnovne škole...**

Željka Bojić

Evropska komisija smatra da će do 2020. godine za obavljanje 90 odsto poslova biti neophodne digitalne kompetencije. Naučnici su pronašli najekonomičniji „uređaj“ za skladištenje podataka – u jedan gram DNK uskladištili su oko 700 terabajta podataka. To je bliska budućnost. Gde je mesto osnovne škole u pripremi dece za takvu budućnost? Ne možemo svoje lične inhibicije prema digitalnoj tehnologiji prenositi na nastavu, kada je naša odgovornost da obrazujemo decu i pripremimo ih za život i rad.

Na samom početku

Kako obučiti decu nižih razreda da koriste digitalne alate? Moramo imati u vidu da današnja deca rastu s tehnologijom i da im je ona bliska. Kreda i tabla više nisu dovoljne. Sve osnovne škole opremljene su digitalnom učionicom, tako da postoje sredstva za rad. Na Internetu je moguće naći veliki broj besplatnih alata. U Šapcu, u OŠ „Janko Veselinović“, učenici od prvog do četvrtog razreda jedan deo nastave i vannastavnih aktivnosti realizuju elektronskim putem. Izdvojili bismo neke alate.

Već u prvom osnovne nastali su video-klipovi „Lisica i gavran“ i „Kruženje vode u prirodi“. Učenici su koristili *Windows movie maker* i *Paint*. U narednim razredima ovladali su *PowerPoint*-om, pa su časove obogatili svojim digitalnim prezentacijama. Od drugog razreda, rad je usmeren na blog, gde su mogli naći sadržaje učenja i testove za proveru naučenog.

Malo smo „izokrenuli učionicu“, pa su se prvi put sreli s tutorialima na platformi *Sophia* „Pesme Ljubivoja Ršumovića“ i „Pepeljuga – srpska narodna bajka“. Otvorena je i Elektronska učionica – grupa na *Edmodo* platformi, a kasnije i kurs „Kreativno pisanje“. Tu su se pojavili prvi problemi. Deca su učenje doživela kao neobavezno ćaskanje, pa je trebalo dosta vremena dok su naučili da pravopisna pravila moraju da se poštuju i na mreži. Skoro svi učenici izjasnili su se da im se ovakav način učenja veoma dopada.

U trećem razredu

Treći razred doneo je nove izazove, vremenske lente kreirane alatima *WhenInTime* i *TimeRi-*

me. Jedna od lenti odnosila se na temu „Kako učimo o prošlosti“. Doneli su i fotografisali predmete, zajedno odredili iz kog vremena potiču, a zatim napravili digitalnu vremensku lentu.

U četvrtom razredu đaci su počeli i sami da istražuju. Kreirali su prezentacije u *Prezi*u, mape pomoću *ScribbleMaps*. Tako smo pratili putovanja Mihaila Pupina kroz mesta koja se pominju u odlomku iz knjige „Sa pašnjaka do naučenjaka“ na digitalnoj mapi. Provere znanja pomoću *Google Drive*-a bile su uobičajene i omiljene, a kada se zamore i padne koncentracija, pustili bi na *GoNoodle*-u prigodan video-klip za relaksaciju.

Đaci su naučili da koriste digitalne alate i digitalno se opismenili. Samostalno i uz pomoć nastavnika kreirali su različite digitalne sadržaje. Naučili su da se odgovorno ponašaju na mreži, vrednuju izvore i informacije i računar koriste u funkciji učenja. Dokazali su da je elektronsko učenje moguće i u nižim razredima osnovne škole.

Tekst je realizovan u saradnji s *British Council*-om